

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

navrhovatele: **Ing. J. K.**, narozený dne X
bytem H. 175/32, O.
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Svobodou, Ph.D.
sídlem Vídeňská 1021/6, Brno

proti
odpůrci: **obec V. T.**
sídlem Z. 35, V. T. 1
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Ritterem
sídlem Riegrova 12, Olomouc

o zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu Velký Týnec,

takto:

I. Opatření obecné povahy č. 1/2017 - Územní plán V. T., vydaný Zastupitelstvem obce V. T. dne 4. 9. 2017, se v rozsahu pozemku parc. č. X v k. ú. V. T. **zrušuje dnem právní moci tohoto rozsudku.**

II. Ve zbytku **se návrh zamítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. Navrhovatel se návrhem podaným ke krajskému soudu dne 13. 7. 2018 domáhal zrušení Územního plánu V. T. ze dne 4. 9. 2017 (dále jen „územní plán z roku 2017“), který vydalo jako opatření obecné povahy č. 1/2017 Zastupitelstvo obce V. T. a který nabyl účinnosti dne 21. 9. 2017. Navrhovatel žádal, aby krajský soud zrušil územní plán z roku 2017 v plném rozsahu.

II. Podstata věci

2. Navrhovatel je vlastníkem pozemku parc. č. X o výměře 4088 m² v katastrálním území V. T., zapsaném na LV X (dále jen „pozemek navrhovatele“). Ten byl v obecně závazné vyhlášce č. 1/2000, o vyhlášení závazných částí územního plánu V. T., která nabyla účinnosti dnem 5. 5. 2000 (dále jen jako „územní plán z roku 2000“), zařazen do Ploch komerční vybavenosti, plochy pro služby, nerušící drobnou výrobu (Uks).
3. V územním plánu z roku 2017 byl pozemek navrhovatele nově zařazen do Ploch smíšeně nezastavěného území – specifické (NSx), které mají sloužit zejména k zemědělským účelům - samozásobitelskému a malovýrobnímu hospodaření v rámci drobné držby. Se změnou funkčního zařazení pozemku navrhovatel nesouhlasil, protože na něm hodlal uskutečnit stavbu prodejního skladu zahradních potřeb.

III. Shrnutí návrhové argumentace

4. Navrhovatel v návrhu žádal, aby krajský soud zrušil územní plán z roku 2017 v celém jeho rozsahu.
5. Konkrétně namítal:

a) rozpor územního plánu s právními předpisy a zásah do práv vlastníka pozemku. Navrhovatel měl za to, že námitky k návrhu územního plánu odpůrce věcně nevypořádal a odůvodnění vypořádání námítky č. 8 bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Navrhovatel namítal, že pro změnu zařazení pozemků nebyl důvod, a zdůraznil, že nové zařazení pozemku do plochy NSx je nevhodné kvůli stavbě společnosti I. a. s. v bezprostředním sousedství jeho pozemku. Odpůrce ve vypořádání námítky č. 8 sám připustil, že v budoucnu může dojít k další změně zařazení pozemku v aktualizaci územního plánu z roku 2017. Za takové situace je postup odpůrce nelogický, v rozporu s právními předpisy a zasahuje do práv navrhovatele jako vlastníka dotčeného pozemku. Změna funkčního využití pozemku je v rozporu s cíly územního plánování, protože odpůrce z pozemku navrhovatele vytvořil v území nevyužitelný prostor, který nemůže sloužit k zemědělským účelům;

b) pochybení Krajského úřadu Olomouckého kraje, který vyhodnotil podnět k provedení přezkumného řízení jako neopodstatněný. Podle navrhovatele svůj závěr krajský úřad nesprávně opřel o skutečnost, že v Zásadách územního rozvoje Olomouckého kraje byl pozemek navrhovatele zatížen v celém svém rozsahu koridorem TK pro vedení trasy vysokého napětí. Proto dle zásad územního rozvoje nebylo dovoleno na území koridoru povolovat žádné stavby a navrhovatel nemohl v tomto směru mít žádná legitimní očekávání, že by mohl použít pozemek ke stavebnímu záměru. Podle navrhovatele již došlo k přesnému vytýčení trasy koridoru, který nově nevede přes jeho pozemek. Tyto skutečnosti krajský úřad při posuzování podnětu nijak nezohlednil. Odpůrce při vypořádání námítky č. 8 koridorem TK neargumentoval a nezmiňoval jej;

c) nesouhlas se zamítnutím žádosti o vydání územního rozhodnutí. Navrhovatel podal dne 10. 7. 2017 žádost o vydání územního rozhodnutí ve věci stavby prodejního skladu zahradních potřeb. Ke své žádosti navrhovatel připojil potřebná stanoviska, vyjádření a souhlasy, včetně souhlasu společnosti Č. D., a. s. Odpůrce rozhodnutím ze dne 4. 10. 2017 žádost o vydání územního rozhodnutí s odkazem na územní plán z roku 2017 zamítl.

6. Navrhovatel uzavřel, že změnu funkčního využití pozemku nelze zpětně odůvodnit trasou koridoru TK. Zásah do práv navrhovatele není pouze teoretický, ale změna funkčního využití pozemku má vzhledem k zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí konkrétní dopad na jeho práva, protože na pozemku nemůže uskutečnit zamýšlený záměr. Pozemek byl změnou zařazení znehodnocen a vzniklo z něj nevyužitelné území.

IV. Shrnutí stanoviska odpůrce

7. Odpůrce ve vyjádření uvedl, že s návrhem na zrušení opatření obecné povahy nesouhlasí. Měl za to, že dospěje-li krajský soud k závěru o důvodnosti návrhu, neměl by rušit územní plán z roku 2017 v celém rozsahu, ale v souladu se zásadou proporcionality a zdrženlivosti jen jeho část týkající se pozemku parc. č. X.
8. Dále sdělil, že pozemek ve vlastnictví navrhovatele je dotčen koridorem TK1 (vedení trasy vysokého napětí 110 kV). Tato stavba je zařazena v Zásadách územního rozvoje Olomouckého kraje jako veřejně prospěšná stavba E4. Územní plán z roku 2017 na str. 26 textové části jako nepřipustné využití koridorů stanovil jejich využívání pro stavby. Zařazení pozemku ve vlastnictví navrhovatele do ploch NSx bylo projevem respektu k nadřazené územně plánovací dokumentaci. Doplnil, že pro umístění veřejně prospěšné stavby E4 existují dvě varianty a územní plán měl povinnost vytvořit dva koridory pro realizaci jedné z těchto dvou variant. Působnost koridoru jako vymezeného území chráněného pro realizaci záměrů výstavby technické infrastruktury končí až realizací stavby, nebylo rozhodné, zda bylo vydáno jakékoli rozhodnutí.
9. Podle odpůrce není automatické, že zastavitelné plochy v předcházející územně plánovací dokumentaci bez jakéhokoli prověření zůstanou zastavitelnými plochami i v nové územně plánovací dokumentaci. V rámci minimalizace zásahů do zemědělského půdního fondu byl pozemek navrhovatele, který nebyl za více jak 18 let platnosti územního plánu z roku 2000 zastavěn, prověřen z hlediska potřeby, střetů s limity využití území a rozsahu. Na základě nového prověření byl pozemek ve vlastnictví navrhovatele zařazen do nezastavěného území, do plochy NSx. Toto zařazení odpovídá skutečnému využití daného území.
10. Ze shora uvedených důvodů odpůrce navrhl, aby krajský soud návrh zamítl.

V. Skutková zjištění

11. Ze správního spisu vplynuly následující relevantní skutečnosti.
12. Podle územního plánu z roku 2000 byl pozemek navrhovatele zařazen do Ploch komerční vybavenosti, plochy pro služby, nerušící drobnou výrobu (Uks).
13. Magistrát města Olomouce oznámil veřejnou vyhláškou ze dne 4. 5. 2017, č. j. SMOL/108031/2017/OKR/UPA/Das, konání veřejného projednání návrhu územního plánu V. T. Dále stanovil lhůtu pro uplatnění připomínek a námitek k územnímu plánu nejpozději do 14. 6. 2017.

14. Žalobce podal dne 13. 6. 2017 k Magistrátu města Olomouce námitku k návrhu územního plánu obce V. T. (dále jen „námitka č. 8“). Oznámil, že nesouhlasí s návrhem územního plánu. Brojil proti tomu, že návrh mění funkční využití ploch na jeho pozemku p. č. X v k. ú. V. T. na NSx – plochy smíšené nezastavěného území – specifické z původního využití Ploch komerční vybavenosti, plochy pro služby, nerušící drobnou výrobu (Uks). Nesouhlas se změnou funkčního využití pozemku odůvodnil tím, že chtěl na pozemku realizovat stavební záměr a vybudovat stavební dvůr. Uvedl, že ohledně přípravy tohoto záměru probíhají projektové práce ve stupni dokumentace pro vydání rozhodnutí pro umístění stavby.
15. Zastupitelstvo obce V. T. vydalo na svém zasedání dne 4. 9. 2017 opatření obecné povahy č. 1/2017 – Územní plán V. T., které nabylo účinnosti dne 21. 9. 2017.
16. Dle napadeného územního plánu z roku 2017 byl pozemek navrhovatele zařazen do ploch smíšeně nezastavěného území – specifické (NSx). Tyto plochy (NSx) slouží k zemědělským účelům – samozásobitelské a malovýrobní hospodaření v rámci drobné držby. Uvedené odpovídá využití: přirozené a přírodě blízké ekosystémy (např.: sady, krajinná zeleň); pozemky pro zachování ekologické stability území – biokoridory; pozemky související dopravní a technické infrastruktury, liniové stavby dopravní a technické infrastruktury, manipulační plochy; účelové komunikace s převládajícím rekreačním využitím; stavby, zařízení a jiná opatření pro ochranu přírody a krajiny a pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků; protipovodňová a protierozní opatření, revitalizace vodních toků a melioračních příkopů, vodní plochy; drobná architektura.
17. Ve vypořádání námítky č. 8 odpůrce mimo jiné uvedl, že v případě předmětného pozemku se jedná „o zastavitelnou plochu, která nebyla od 24.12.1999 využita a toto odůvodnění je obdobné odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 7, pouze s tím rozdílem, že namítající nenabyl práva na umístění svého záměru platným územním rozhodnutím, jelikož teprve připravuje žádost. Ze obdobných důvodů jako u námítky č. 7 nehodlá obec ani této námitce č. 8 vyhovět. Namítající se tedy může pokusit stihnout získat vydání územního rozhodnutí pro svůj záměr do doby vydání návrhu územního plánu, které se předpokládá v termínu 09/2017. Pokud by se tak nestalo, což je z časových důvodů pravděpodobné a návrh tohoto územního plánu byl vydán, nebude možné záměr umístit, pokud by nedošlo ke změně nového územního plánu. Reálnou šancí namítajícího je však vyčkat očekávatelného dokončení záměru I. a.s. dle námítky č. 7 a následné aktualizaci územního plánu, při které bude vymezeno zastavěné území, které bude sousedit s pozemkem namítajícího. Tento pozemek by pak zůstal obtížně zemědělsky využitelnou malou enklávou orné půdy mezi silnicí do Vsiska, dálnicí a areálem I., u které je vysoce pravděpodobné, že by za předpokladu podpory obce mohlo dojít k jejímu zařazení do zastavitelné plochy.“
18. Navrhovatel podal dne 14. 2. 2018 podnět k provedení přezkumného řízení ke Krajskému úřadu Olomouckého kraje dle § 174 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“), ve spojení s § 94 a násl. s. ř., konkrétně v části vymezení pozemku p. č. 1400/13 v k. ú. V. T.
19. Krajský úřad Olomouckého kraje sdělením ze dne 23. 4. 2018, č. j. KUOK 46283/2018, informoval žalobce, že neshledal důvodným zahájení přezkumného řízení, jelikož opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu s právními předpisy.

VI. Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

20. Krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy [§ 101a zákona č. 150/2002, soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008 – 34], kterými jsou existence opatření obecné povahy, aktivní žalobní legitimace navrhovatelů a formulace závěrečného návrhu, resp. obecně splnění všech formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Další podmínkou pak je včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).
21. Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.
22. Přípustným je tedy ten návrh, v němž navrhovatel tvrdí zkrácení na svých právech příslušným opatřením obecné povahy. Navrhovatel tedy musí předně tvrdit, že tu existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Nestačí tedy, tvrdí-li navrhovatel, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání jsou nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry.
23. V posuzované věci navrhovateli přísluší aktivní procesní legitimace, neboť může dovozovat dotčení svých práv opatřením obecné povahy z roku 2017 z titulu vlastnictví pozemku p. č. X v k. ú. V. T. Navrhovatel je subjektem, který je k podání návrhu ve smyslu § 101a a násl. s. ř. s. oprávněn, neboť jeho procesní legitimace se odvíjí od jeho vlastnických práv, o nichž tvrdí, že opatřením obecné povahy byla zkrácena. Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. je navrhovatel aktivně procesně legitimován k podání návrhu, jelikož tvrdí, že výkon jeho vlastnického práva k předmětným nemovitostem na území V. T. je napadeným územním plánem nezákonně dotčen, a to zejména změnou funkčního využití ploch, v nichž je jeho pozemek zařazen. Zda a v jakém rozsahu přitom skutečně došlo k dotčení navrhovatele, a je-li zde tedy i legitimace věcná, bylo předmětem meritorního přezkumu.
24. Dále krajský soud uvádí, že napadený územní plán z roku 2017 představuje opatření obecné povahy v souladu s § 43 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) (dále jen „stavební zákon“). Návrh na zrušení opatření obecné povahy podal navrhovatel ve lhůtě dle § 101b odst. 1 s. ř. s. O včasnosti podání návrhu nevznikly v průběhu řízení jakékoli pochybnosti. Napadený akt je opatřením obecné povahy, které bylo řádně vydáno a je účinné. Tato podmínka řízení je tak splněna.
25. Odpůrcem v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení Územního plánu V. T. je obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo, proto je podle § 101a odst. 3 s. ř. s. v řízení pasivně procesně legitimována obec V. T.
26. Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu, neboť navrhovatel ve svém návrhu jednoznačně uvedl, že se domáhá zrušení celého územního plánu. Návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s. (především návrhové body).
27. Při následném věcném posouzení návrhu krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

VII. Posouzení věci krajským soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

28. Dle § 101b odst. 2 s. ř. s. návrh na zrušení opatření obecní povahy nebo jeho části *kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné*. Krajský soud tyto návrhové body posoudil a dospěl k závěru, že je návrh zčásti důvodný.

ad a) Rozpor územního plánu s právními předpisy a zásah do práv vlastníka pozemku.

29. Navrhovatel měl za to, že námitky k návrhu územního plánu nebyly věcně vypořádány a odůvodnění vypořádání námitek bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
30. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, „*na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (§ 52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti přdestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené*“. S citovaným názorem se krajský soud ztotožňuje a neshledal důvod se od něj odchýlit. Krajský soud proto zkoumal, zda bylo vypořádání námitek č. 8 dostatečné a přezkoumatelné, a dospěl k závěru, že nikoliv.
31. V posuzované věci byla námitka č. 8 k návrhu územního plánu z roku 2017 zcela konkrétní, navrhovatel nesouhlasil s tím, že návrh územního plánu mění funkční využití ploch na jeho pozemku p. č. X v k. ú. V. T. na NSx – plochy smíšené nezastavěného území – specifické z aktuálně platných Ploch komerční vybavenosti, plochy pro služby, nerušící drobnou výrobu (Uks). Krajský soud se zabýval vypořádáním námitek č. 8 a zjistil, že z odůvodnění vypořádání námitek č. 8 nevyplývá žádné racionální zdůvodnění, proč odpůrce ke změně funkčního využití pozemku navrhovatele přistoupil. Veškerou argumentaci a racionální zdůvodnění obsahovalo až vyjádření k žalobě, ve kterém odpůrce argumentoval koridorem ochranného pásma a nadřazenou územně plánovací dokumentací. Podle krajského soudu měl odpůrce povinnost srozumitelným způsobem uvést, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování o změně funkčního využití v potaz a jakými úvahami byl při této změně veden.
32. Odpůrce toliko uvedl, že pozemek navrhovatele nebyl od 24. 12. 1999 využit k zastavění a dále neurčitě odkazoval na vypořádání námitek č. 7, která se však týkala jiných pozemků a její vypořádání na námitku č. 8 v zásadních skutečnostech nedopadalo. Odpůrce ve vypořádání námitek č. 8 pouze sdělil, že se navrhovatel může pokusit získat územní rozhodnutí do doby vydání návrhu územního plánu. Měl ale za to, že je to nepravděpodobné, proto navrhovateli radil, aby vyčkal na realizaci záměru společnosti I. a. s. a následnou aktualizaci územního plánu. Dále pojednal o náhradě dle § 103 odst. 3 stavebního zákona a uzavřel, že navrhovatel měl dostatek času, aby dovedl svůj záměr alespoň k vydání platného územního rozhodnutí.
33. Z výše uvedeného zřetelně vyplývá, že odpůrce nijak nekonkretizoval, co jej vedlo ke změně funkčního využití ploch z Ploch komerční vybavenosti, plochy pro služby, nerušící drobnou výrobu (Uks) na Plochy smíšené nezastavěného území – specifické (NSx), které slouží zejména k zemědělským účelům. Odpůrce při vypořádání námitek č. 8 neargumentoval koridorem TK1 (vedení trasy vysokého napětí 110 kV, které je zařazeno v zásadách územního rozvoje Olomouckého kraje jako veřejně prospěšná stavba E4), učinil tak až ve vyjádření k žalobě a při posuzování podnětu k zahájení přezkumného řízení, tato

úvaha ve vypořádání námítky č. 8 chybí. Změnou funkčního využití pozemku navrhovatele ze zastavitelného na nezastavitelné území došlo ke zcela zásadnímu zásahu do jeho vlastnického práva. Bylo proto úkolem odpůrce, aby navrhovateli vysvětlil, jaké důvody jej k této změně vedly, tím více za situace, když pozemek navrhovatele bude obklopen komunikacemi a novou stavbou I. a. s. a jeho využití pro zemědělské účely - samozásobitelské a malovýrobní hospodaření v rámci drobné držby (jak je předvídáno pro plochy NSx) je diskutabilní. Pouhá skutečnost, že pozemek nebyl doposud využit k zastavění, není dostatečným důvodem pro změnu jeho využití. Navrhovatelovo vlastnické právo bylo územním plánem z roku 2017 dotčeno tím, že již není oprávněn na svém pozemku realizovat žádný stavební záměr. Z předložených podkladů vyplynulo, že žalobce již shromáždil potřebné souhlasy a další podklady pro vydání územního rozhodnutí na stavbu prodejního skladu, dotčení jeho práv tak není pouze teoretické.

34. Krajský soud doplňuje, že neodpírá odpůrci právo změnit funkční využití pozemků při přijímání nového územního plánu, ale brojil-li navrhovatel proti této změně námítkou, měl odpůrce povinnost se námítkou podrobně zabývat a důvody změny vysvětlit, což neučinil.
35. Ze shora uvedených důvodů považuje krajský soud vypořádání námítky č. 8 za nedostatečné a nepřezkoumatelné. Námítka a) je důvodná.

ad b) Nesprávné vyhodnocení podnětu k provedení přezkumného řízení

36. Navrhovatel v návrhu na zrušení opatření obecné povahy brojil také proti nesprávnému vyhodnocení jeho podnětu k provedení přezkumného řízení. Navrhovatel v podnětu ze dne 14. 2. 2018 žádal, aby krajský úřad zahájil přezkumné řízení ve vztahu k opatření obecné povahy, územního plánu z roku 2017. Krajský úřad Olomouckého kraje sdělením ze dne 23. 4. 2018, č. j. KUOK 46283/2018, informoval žalobce, že neshledal důvodným zahájení přezkumného řízení, jelikož opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu s právními předpisy.
37. Krajský soud uvádí, že otázkou přezkumu připisu reagujícího na podnět k provedení přezkumného řízení se již zabýval Nejvyšší správní soud a v rozsudku ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71, vyslovil, že „*přípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřijatelnou [§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.]*“. Krajský soud se s tímto názorem ztotožňuje a neshledal důvod se od něj odchýlit. V posuzované věci se jedná o přípis předvídaný citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, protože krajský úřad toliko sdělením žalobci sdělil, že neshledal důvod pro zahájení přezkumného řízení. Krajský soud proto nebyl oprávněn tuto žalobní námitku přezkoumat.
38. Námítka b) není důvodná.

ad c) Nesouhlas se zamítnutím žádosti o vydání územního rozhodnutí

39. Krajský soud obdobně jako u vypořádání námítky b) uvádí, že v rámci řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části nelze přezkoumat zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí. Jak krajský soud shora uvedl, předmětem řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je posouzení zákonnosti takového opatření či jeho části, a to v rozsahu vymezeném návrhovými body. Rozhodnutí v územním řízení je samostatně

přezkoumatelné po využití všech opravných prostředků, které zákon umožňuje, prostřednictvím žaloby podle § 65 s. ř. s., podle kterého *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*

40. Krajský soud v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. tedy zkoumá, zda byly naplněny důvody pro zrušení opatření obecné povahy a nemůže v rámci své rozhodovací činnosti o návrhu na zrušení územního plánu jakkoli zasahovat do územního řízení.
41. Námitka c) není důvodná.

VIII. Závěr a náhrada nákladů řízení

42. Navrhovatel žádal, aby krajský soud zrušil celé opatření obecné povahy, což by bylo v poměru k zásahu do veřejných subjektivních práv navrhovatele zcela neproporcionální a zasáhlo by nepřiměřeným způsobem do práv třetích osob. Vzhledem k tomu, že krajský soud shledal důvodnou námitku a) navrhovatele týkající se pouze jeho pozemku, krajský soud zrušil územní plán v té části, kterou docházelo ke zkrácení práv navrhovatele, tedy v části týkající se pozemku parc. č. X v k. ú. V. T. Změnou funkčního využití pozemku navrhovatele v územním plánu z roku 2017 došlo k zásahu do vlastnického práva navrhovatele, odpůrce proto ve vypořádání námítky č. 8 měl vysvětlit, jaké důvody jej k této změně vedly a popsat úvahu, kterou ke změně na nezastavitelnou plochu došel. S ohledem na nedostatečnost odůvodnění vypořádání námítky č. 8 krajský soud výrokem I. tohoto rozsudku územní plán z roku 2017 v rozsahu pozemku parc. č. X v k. ú. V. T. zrušil dnem právní moci tohoto rozsudku.
43. Ve zbytku krajský soud výrokem II. tohoto rozsudku návrh zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl dle § 60 odst. 1 věty druhé s. ř. s., podle které měl-li účastník úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. S ohledem na skutečnost, že navrhovatel byl úspěšný toliko s návrhem na zrušení malé části územního plánu, přičemž navrhoval jeho zrušení jako celku, měl převážný úspěch v řízení odpůrce, jemuž tedy dle § 60 odst. 1 věty druhé s. ř. s. svědčí právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému odpůrci však nevznikly dle obsahu spisu v řízení před soudem žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, krajský soud mu proto náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 9. října 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph. D. v. r.
předsedkyně senátu